

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Vu iméni překmurszke evangelicsanszke sinyorije
reditel i vödávník: Fliszár János, Murska Sobota.

Rokopiszi sze morejo v
:-: Puconce posilati. :-:

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvönsztvo 30 din., v
Ameriko 1 Dol., edne numera 2 din.
Naprejplacšilo gorivzeme vszáki ev. dñh. i vucšitel.
Csek racsuna st. 13,586; imé „Düsevní liszt“ Puconcl.

Bojdi verosztüvajöcsi i po- trdi ta drüga! (Ozn. 3, 2.)

Ka angel píse onoj Sardískoj gmáni,
tö nam poszebnö ömurno do düse széga
v posztinom cáti.

Nasa i vezdásnyega cslovecsansztva
bívoszt je nê ró'znatna. Postenoszt, isztin-
noszt, dobrotívnoszt malogder najdemo.
Jálnoszt, szkazlívoszt, nenavídnoszt je ob-
szêla vnöge.

Vu falamílijszkom i drüstvenom 'zítke
zmenkáva vadlúványszko csüténye. Cérkvi
ogibanye, jeretinsztvo pri drúzínaj.

Stamp, novine navékse zamázane
szenzácije prinásajo, od lépoga, dobroga
múcsajo.

Práve vernosztí példa szo rejtke!

Eta morálna kríza nasz opomína,
predvszem varivácse ali tüdi vsze kot-
rige cérkvi: Verosztüjte! Naj vász nedo-
szégne tüdi tá szödba „Zvágani i za lèh-
ke nájdéní!“ Szpoznaite szamí szebé! Ne
szöдите vszigdár drüge! Zbögsajte lasztiv-
no szrdce szvoje! Delajte na ponávlanyi
zotrêsnýega 'zítka! I potrdjávjate vu dob-
rom drüge!

Gda vu posztí znövícs prezívém-
mo, ka csiní za nász Bo'za miloscsa, té
nezvolno moremo pítati, ka bomo pa mí
csiníli za drüge? Kázimo dobro példa
vszákomí, szvétmo sze szvetlosztjov evan-
gelioma! Delajmo ömurno i verno! Na
nász zavüpane osznávlajmo na postenoszt

i trêzno 'zivlénýe. Míszlímö szí vszigdár
na tö, ka nasz ednök opítajo, jeli szmö
vcsínöli nase dü'znosztí?

Csi nê, téda 'ze nebode pomöcsi.

Zdá escse lehko iscsemo tröst pod
krí'zom Golgote. — Bárbi ga najšli. Ár
tak escse med szkuzamí k-vretíní méra
pídemo.

Bojdi verosztüvajöcsi i potrdí te drü-
ge! Naj ne pré'zívés zobsztom posztne
nedele, Bo'ze miloscsa vrêmen!

Ró'zice cslovecsega szrdca.

Nas Goszpon Jezus Krisztus je ednök vu
nébí pred szébe pôzvao Petra i etak nyemi ercsé:

Moj drági szin Peter, idi dolí na zemlo i
pogledni tam, kakse ró'zice szadíjo lüdjé vu vez-
dásnyem vrêmení nájböle. Proszim te, dobro opa-
zi, kakse ró'zice polévajo i gájíjo vu králevszki
ogradcsekaj i kakse pri szíromákaj.

Komaj je mínölo stíri mészecov, stíri kédnov,
stíri dnévov i stíri vör, i Peter sze je 'ze nazáj-
pövrno z svoje velíke i düge pötí.

Mester! Vu doszta mészti szem hodo i tüdi
szem prevecs doszta vido. Vu cérkváj i soláj
ró'zice lübéznosztí pröti bli'zným gájíjo tvoji vrt-
lárje — tvoji vucsenícke. Trgövcí, mestri i polje-
delavci pa delavnosztí ró'zice szadíjo i gájíjo.
Isztina, da nísterní prevecs dugo morejo csakati,
dokecs nyim z poszajenoga zrna drêvo szaszté,
ár szamo té bode cvelo i szamo té prínészé ró-
'zice. Drügi pa szkoron 'ze za pár kédnov 'zíva-
jo szvojege déla i trüda ne szamo ró'zice, nego
tüdi szád.

Ali ka szi vido vu králevszki ogradcsekaj? Rô'zice dobrôte i mîra. Vu ednoga i drûgoga ogradcseki je prevecs doszta gôszanec hodilo, stero szo doligrizle mîra rô'zice. Ali szkrbni vrtlarje szo vszigdár pripráveni i opûszcsávali szo té nevarne 'zû'zevke.

I pri sziromaskom lûdsztvi, pri nevolni delavcay ka szi vido i ka szi opazo? Tô me nájbole zanîma, ár od té ji jeszte nájvecs na zemli.

Vu vszákcom meszti szem szamo nezadovolnoszti trnyave i krvno rdécse rô'zice vido. Té rô'zice, tô cvêtje je tûdi szploj naci dísiló. Jasz szem tûdi csemeren pôsztao, krv sze mi je poreberila, ali to sziromasko lûdsztvo szem milûvao, prôti prémocsnim bogátcom szem pa nevoscséni pôsztao za eden máli csasz. Nezgovorno veliko môcs májo té rdécse rô'zice, stero sze vszepovszédik plodijo i vszigdár bole oszîplejo dr'záve.

Ka pa vero, stera je bláj'zenoszt dûse i szrdca, ne oszkrûnijo té rô'zice?

Jeszte doszta táksi, z steri szrdcá je 'ze vmorjeno verszko csüténye, vu steri je 'ze vmorjena vu Bogá polo'zena vera i vûpanye. Ali záto sze escse nájdejo táksi, vu steri ogradcsekaj rasztéjo té csemerne rô'zice, ali nyihovo vernoszt szo escse nê napadnoie.

Nezadovolnoszti rô'zice szo bilé na szvéti vszigdar i tûdi osztánejo naveke. Ali nevernoszti rô'zice je priszpodobna k kûgi, stero pometé eden véksi vihér. Morje je tûdi nê vszigdár glad-

ko. Psenico tûdi goripoiscse plesen, kôkoj i drûge nevarnoszti. Med lûdsztvom tûdi kak doszta hûdi, lagvoga szrdca lûdi sze nájde, steri drûgim kvár i neszrecso 'zelêjo i napravijo. I kak doszta féle betegá jeszte, steri jezere i jezere jszprávi vu mrzeo i tihi grob. Vera, vu Bogá vdáno vûpanye sze gyene tak dosztakrát pri maloverni i nezadovolni. Ali nepriátelje psenice, goric, rázlicsni betegi, hûdi i neverni lûdjé szo prevecs máli za tô, da bi psenico i gorice szploj vö mogli sztrébíti i krsztsanszko vero z cslovecsi szrdc. Ár je Bôg nezgovorno môder i d brotiven. Lûdjé, zemelszka sztvorjénja prído i odidejo i na nyihova mészta nôvi prídejo. Szamo edno osztáne: Bôg, nas nebeszki Ocsa, kí kralûje obri cêloga szvétá i obdarûje te dobre i obszôdi te hûde. Dokecs goszpodnoga Bogá dobrotiven obráz vídimo, te-csász nevcagajte. Trûd je vszákoga csloveka i sztvorjenyá 'zitek. Kí dela i sze trûdi vu dobrom, onoga nebeszki Ocsa nigdár neosztávi. Bláj'zeni je on cslovek, kí obtrûdi vu postenom deli, z molitvov dolidene szvojo glavô, Pravicsnoga csloveka nigdar nebantûje dûsnavêszti. Za dobro zrno sze niti vu nájbo'znêsoj zemli nê trbê sztarati. Doszta pôti pela proti bláj'zensztvi, ali postenoga dela pôti je nájgladkêsa i nájplemenitêsa. Trêzen delavec sze ne pascsi szamo z rokámi, nego tûdi z szrdcom i vûpanyom naprê proti szvetloszti.

Moj drági szin Peter, jasz sze ne bojim za cslovecsánszki národ, csi bár tak rázlicsne rô'zi-

Podlîsztek.

Patikáriusova biblia.

(Z-verepegányanya vrêmena.)

(Po Luther drûstvi z-vôdáni knîg píszao i poszlovenco FLISZÁR JÁNOS.)

Nedelno zvonenyé je brnelo z-tôrmov cêrkvi. Goszpodnoga Bogá dobra vola sze je szkázala na zemlô i zláta szvetloszt, topli tráki szo tûndéric plesz plészali vu zráki. Okôli velkoga placa sztojécse sztáre akácije szo vu cvêtécsoj précimbi sztalé i cvêtja díš sze je v-obilnoj méri rázlêjao tá na vsze kraje. Cêrkvi krajino szo od ráne üt're mao pápinci obszeli. K-velkomi szvétki szo sze priprávlali Pethe Márton Kalocse érsek, zgórnyega vogrszkoga országa nôvi namesztnik, de dr'zao dnesz velko meso. Tak gu-

csîjo i dnesz vzemejo v-oblászti pápinci Kassa váras. Do etiga mao szo szamo cêrkvi podzájali, zdaj nazáj povrnêjo sztancsare tûdi vjedíno zvelicsitelno szv. mater cêrkev. Zagojdna je patrôl obhodo trszte, mesterszke lûdi i gori je je pôzvao, naj vcsaszî hênnyajo z-delom, naj sze zadr'závajo od toga, ka bi szvétek zdranfali. Vu obloke naj posztávijo gorécse szvécsé i kôrine.

Ob ôszmój vöri szo szprisli k-várasî sze dr'zécsi vesznícski sztancsarje. Zaman szo sze protestálivali prôti dûhovnoj szlî, ka oni nôvo vöro naszledûjejo, — nika je nê valálo. — Vi szte Nyí velicsansztva Rudolf krála goszpocsínárje — szo nyim pravili, na sinyek poszlani pápinszki popevje — tak morete nyegovo vero naszledûvati! Tomi nájvéksemi szo v-rôke potisznoli device Marije zasztavo i gnali szo je.

Cêrkev sze je dônok szamo z-polojna napunila. Zadoszta sze je csemerio Pethe Márton érsek i naôcsi metajôcs je glédao na Barbiána.

ce má vu szvoji szrdcaj. Dokacs jesztejo táksi, steri lúbézen prôti bl'zayim szvojim gájijo, ver-noszti lêpo cvetje polêvaje, tecsász je nikaj nê zgübleno. Dokacs rasztêjo mîra rô'zice, tecsász sze povno'záva môcs národov i vszigdár bole zmen-káva nezadovolnoszt i nevernoszt. Hári Lipót.

Moderno molênye bolvanov i právoga Bogá molênye.

(Naprédáno po Skalics Sándori, Lendavszkom dûkovniki, na II. Adventszko nedelo dr'žanom verszkom zv'csarki.)

Z-obri napíszanoga napíszka bi znábidti vi tó miszlili, da jasz krsztsanszko vero mênim vküpglíhati z-poganszki národov exotikusno, Bôg zná kakso précimbo káza'jôcsov verov. Tó bi isztina tûdi zadoszta intereszántno bilô: notri pokázati poganszki bôgecov sztotine, z-sterimi Á'zie, Afrike i Ausztrálie poganszki národje naszelijo bre'zine, dolíne, vodé, logé, zvêzdno nébo rávno tak, kak z-cvêtjem oszná'zene trávnike i polá. Intereszántno bi bilô v-racsún vzéti i posztavíti one, eden od toga ovoga bole i bole csú-dne, mênse-vêkse figure, z-kaksimi szem v-Lipcse váراسi eden cêli muzeum napunyenoga vido. Ali, kaksté bi — pravim tó intereszántno bilô, dônok pa nebodem od táksi gúcsao zdá, gda od modernoga molênya bolvanov mênim naprédávanye dr'žati.

Moderni bolvane molécsi nê med po-ganmí, nego med nami krsztsanmi preblivajo. Kaksté sze nam tó naopacsno vídi, pa je dônok tak.

Szvetovna bojna je tó nájbole poszve-docsila. Zmiszlímo szi szamo edno malo nazá. Vu zacsétki bojne szo sze cerkví vszáki dén na-punile, náimre vu [varasá] keliko moliti 'zelejôcsi maier, ocsév, zárocsnic, decé, bratov i szesztér je vgojdnô i vecsér prihájalo pred 'Goszpodna. Vszáki je meo nikákoga, za koga sze je bojao, za koga sze je molo k-nébo i zemle Goszpôdi.

Tekla szo lêta, i oni vu zacsétki z-cvêt-jem i zászta-vami oszná'zeni vláki, steri szo z-vel-kim [ropászom, veszêlo szpevajôcse mladénce. lübléne nase odpelali, gda szo nazá prisli szo 'ze nê bili oszná'zeni ni z-zászta-vami, ni z-cvêt-jem, nego okajeni, z-práhom pokriti, cügútajôcs sztrahotno rümécsi, liki káksi grozen placz pela-jôcsi sztrahsni. Z-odpelanoga drágoga nasega bremena je bogme veliki dêl tam osztáo na tú'z-nom bojicsci, v-neimenüvani grobi zakopani; te drúgi dêl je bár domô prisao, ali vu kaksoj sztávi? povêhnyeni vu obrázi, zmantráni, prevle-caeni vu têli i na vúsztaj z-tú'znim zdühávanya glászom. — I tó je cslovecsánsztva tragikum — tí domá molécsi vúsztá sze na dvojécso, szlabe vere to'zbo premenéjo, prôti Bôgi mrmrajôcsi i vcagajôcsi, molítev kak nehasznavito skér, na sztrán porinéjo. Etakse, ercsmo [z-Bôgom preer-csênye, nezadovolnoszt, je v-szrdcá vkornyeno,

Gda szo vó sztôpili z-cérkvi z-pôsven szto-jécse pozdignyene híze szkôz na odpréti oblok je csúti szvéte peszmi glász na ceszto. V-zmo'z-nom válovji je hítila 'zolo'zma, tak da sze je csútilo z popêvajôcsi dús szrdc pobo'znoszti i verszka navdúsenoszti. Kak te pecsinszki orl za-prva z-gôsztim plahotanyem perôt sze pozdigne vu zrák i li teda z-vôvtégnyeno razpresztrétimi perôtámi sze segavo prizdigáva v-nedokoncsano zráka globlíno, — tak sze je té szvéte peszmi gde „piano,“ gde „forte“ tekôcsi glász tûdi po-mali razprésztro i k-koncovi z-navdúsenim tro-büantanyem napuno te veliki presztor:

„Rêcs Bo'za osztáne vszigdár,
Nyê niscse nemre prôti,
Bôg nász neosztávi nigdár,
I szvétí dúh nász pôti.
Csi bi trpeli,

Ali zgübili

'Zítek i blágo,

I vsze ka je drágo:

Nebésza nam osztánejo!!“

Pethe Márton sze je nazáj zgledno. Obráz nyemi je v-kvri erdêcsi grátáo.

— Ka za popêvanya je tó tam? . . . píta prednyim idôcsega plébánusa.

— Nôve vere naszledníci, — odgovorí ov z-túhim glászom.

— Sto nyim je dopúsztó bo'zo szlú'zbo dr'žati? . .

— Grof je vcsíno nyim grátio.

— I vu koga hí'zo hodijo vküper?

— Vu Szabó Cyörgy pôrgara hí'zo.

V-naszledüvajôcsaj minuti sze je v-csarno oblecsena vno'zina valila vó z-pozdignyene híze vrát. Gda szo zaglednoli na ovom kráji placa

gori osztalo po bojni i escse dneszdén liki skúsnyáva, te'zi národov znotrénnye obcsüténnye. Od toga zhája vezdásnya verszka nemáratnoszt, stera vnóge na atheizmus: na Bôga tajenye zavrcsúje.

Csi szi to pregledávamo, sze nam zaprva tak vídi, da bi tē Bogá tajécsi pravico meli. Ár sze nam uprav tak zdi, tá miszel sze pobüdi i vu nami: zakâ sze je moglo zgoditi, ka je telko dobri, posteni, nedúzni lüdi za nicseszi volo prediti moglo, geto sze je za nyih volo teliko vrēli molítev aldúvalo? I dneszdén tūdi kelko posteni, jáki lüdi sze moli k Bôgi nemajócsi krúha i oblecsala i neposzlühne sze vszáki 'zyih? Zátó nē, — odgovorí te bogátajécsi, ár Bôg niti nescse i nemore nyim zmocsti. Csi bi tō tak bilō, teda bi sze nē szamo krsztsanszka, nego vszáka vōra porúsila. Nebi bila drúga kak prázna komedia.

Ali hvála [vísnyeml Bôgi, od toga sze nemamo bojati, ár nemajo isztine ti bogátajécsi. Vu nyúhovom modrúvanyi edna velika zmota, edna neszrecsna zblōda jeszte, stera je vodi. I tá zblōdnoszt je tō, kaj oni, da szo nē naisli onoga Bogá, steroga szo szi szamí z-szvojev fantáziov fundálivali, nepremisleno právjio: „nega Bogá! Sto szi szam po szvojem mislénny fundáliva Bogá, sze szamō od szébe razmi, ka je táksi ne fundácio grúntani Bôg nepravicsen i k-kon-

idócsó proceszio, natrdi szo napréglédali, k-szebi szo sztisználí peszmene kníge i szklompajócsimi sztopájí, z-gorécsimi ocsámi, szo brezi récsi, nēmo razísli.

Barbiáno szi je csobe grízao v-csemeráj i med zobámi preklinyájócs brumbrao: — »Nervervájócsi pszi, csákajte tō te 'zalivali!«

(Dale.)

K-Zvelicsiteli idem.

„Doszta trpis? — pítala je edna prijazáva goszpá, stera je vu spítáli beté'zníke poglédnola, ednoga lüblénoga máloga pojbeca, steri je tího i blēdo le'zao na poszteli szvojoj.

„Zadoszta doszta“, je odgovoro.

„Jeli, rad bi sze hitro zvrácsó i pálik szkákao, spílao z-ovimi?“

Beté'zen pojbec szi je szmejécs sztrōszo glavo: »Oh, jasz od toga nikâ bóksega znam: k-Zvelicsiteli idem«, pravo je z-szljanim poglédom.

covi 'ga tūdi nega. Tak brodiyo, csi bi Bôg bio, bi mené mogao poszlühnoti i teda bi sze tá nepravicsnoszt nebi szmejla zgoditi i. t. v.

Nájvecs krsztsensíkov, csi je bár nē Bogá tajécsi cslovek, szi tak miszli, dabi Bôg nyegov szluga bio, koga dú'znoszt je vszáko nyegovo prosnyo poszlühnoti i nyemi na szlú'zbo bídti, nyemi vsze 'zelénnye szpuniti. Bogá za edno táksó szkrovno prikazen miszliyo, stera csi oni na szvojege zdénnya masini eden srajj, edno gombo potézíyo, preci pred nyimi posztáne i z-poníznosztíov csáka na nyihovo najvisico zapoved i escse prve, kak kaj zazinéyo, nyim more vsze szpuniti. Szamō od szébe sze razmi, ka táksega Bogá nega. Csi bi Bôg tábsi bio, bi jasz bio te prvi atheista, ali szi bogátajécsi cslovek. Tajio bi táksega Bogá bívoszt, steri sze pomeni dá ravnatí. Táksi Bôg nemre bídti, steroga bi szi mí formálivali, kak bolvana. Kí tak miszli od Bogá, ka je on dú'zen nase zhtévanye szpuniti: on je modern bolvana molítvárec. Té táksi, csi rávno nē z-kójne naprávlenoga bōgeca moli: bolvana moli i nē právoga pravisanoga Bogá. Ár je te právi Bôg, ali sze komi vídi, ali pa nē tak zmo'zen Goszpód, pred kim sze vszáko koleno naníziti more i pred nyim je vszáki cslovek nē véc, kak en máli práhsec. Te právi Bôg ober nász tak vizíko sztojí i natelíko je od nász neodvíseni, líki szunca szvekloszt proti nase mále olenke poszvėti. Kak szunca szvekloszt neviszí od toga, jeli v-nasoj olénki jeszte petról, ali pa nē, tak Bo'ze vekivecsne zmo'znosztí neravna nase krhko cslovecse 'zelénnye. B'za vola i pravicsnosztí sze nájvecskrát protiví z-nasov volov i pravicsnosztíov i rávno zatoga volo, csi nase prosnye bár vszígdar neposzlühne, nemremo praviti: Bogá nega, ali pa, ka bi on nepravicsen bio. Tō li on znâ, zakâ nász je nē poszlühno. Bo'ze poti szo csúdné, z-cslovecsov pámetíov nezapopádjene. On szamo telko dá nam zeznatí, kelíko za dobro szpozna i tō nesciní z-nepravicsnosztí, ali z-neszmílenosztí, nego z-vekivecsne módroosztí. Neszmimo pozábíti, ka je Bôg od vekovekoma dúh, mí szmo pa nyegova sztvorjénnya. Nasa sztáva proti Bôgi je táksa, kak ednoga máloga deteta sztáva proti nyegovomi zrēle pámeti ocsi. Neszpametní bi bíli oni rodítelje, kí bi szvojege deteta vszáko 'zelénnye szpuníli i vszáko de- lo, stero sze lí ti dozorjeni lüdi dosztája, nyemi razlagati steli.

Táksi roditeľje szo bojdikaj roditeľje, ár szvoje decé dobrobodócsnoszt 'ze naprê podká-pajo. No zdá, csi tak nas krhki zemelszki ocsa neszpuni vsze nase 'zelêne, kak bi tó mogli csa-kati, od nasega módrostí punoga i szvétoga ne-beszkgoga Ocsé?

Vu vnôga dela bi Bôg uprav szam rad nász notri szpelao, ali mí krhki lüdje bodócsi, nyé zapopádnotti nemoremo, sztotine, jezere pre-tecséjo prvle, kak do nyé lüdje mogócsi zaraz-meti, nyegovo edno-edno zmo'zno míszel, Bo'zán-szko pravico previditi. Jeli je nê bilô potrébno cseresz jezero lét národe na prísesztjé Krisztusa priprávlati? Na stero gledócs lehko vecs zemel-szki szpodobnoszt prineszém gori. Pl. denem eden móder profeszor szvoje znôva gori nájdено delo bi vu osznovno sôlo hodécsemi színi rad razlo-'zo i vu nyega szkrovnoszt ga notri szpelao. Vsze lêpo razláganye je zaman, dête vidi, mo-gócsse eden i drúgi tál prerazmi, ali cêlo delo nikak nemore prerazmíti, li szamo líki edna sze-nya sze nyemi mótno dení. Tak szmo mí túdi, kak ono dête. Vídimo eden-eden lépí dél z-Bo'ze nedokonsane velikosztí i díke, i morjújemo, ka ete szvét, 'zítek, szmrt, bodócsnoszt, preide i vsze tó je pred nami krôto nerazmeto, nezapo-pádnýeno, naôpacsno. Nika drúgo je tú nê falin-ga, szamo li tó, ka szmo mí preszlabi k-tomí, da bi Bo'ze csúдне szkrovnosztí zapopádnotti mogó-csi bilí. I rávno záto nász tó more proti Bôgi na poníznoszt, pokornoszt i vdánoszt búditi.

Eden csednoga rázuma cslovek tak ne-bode kricsao proti nébi: Bôg, jasz te nemorem zapopádnotti, tebé prerazmíti, záto túdi ne verjem, ka bi tí bio. Nego obcsúti, ka od nyega pesznik právi vu 21-te peszmi 1. versusi. Goszpodne, sto zapopáдне velkoszt tvoje zmo'znosztí!

Pred tebom vsze vu práh szpádne z-csútê-nyem podlo'znosztí. Ka tí nebi vcsíniti znao, ka szí za popolno szpoznao?

Brezi dühovne poníznosztí sze je k-Bôgi ne-mogócsse blízati i nyega szpoznati. Li szamo on pozna právoga Bogá, kí etak zná moliti: »Ocsa moj, csi je mogócsse naj preide od méne té pehár, ali nê moja, nego tvoja vola bojdi.«

„Nê tak, kak Jess scsém, nego kak tí scsés.“ Csi tak známo moliti, teda szmo szpoznati právoga Bogá, steri je nê od rôk napravleni bolvan, nego nébe i zémle Goszpód i Szívoritel, koga je vszáki ország, zmo'znoszt i díka na vsze vekel.

Zamerkanye.

Na Szobocsko, G. Szlávecsko i Motvarjev-szo katacheta (ev. vere návuka vucsitelov) meszta szo razpíszane szlúzbe vu uradnom lísztí. V-1924. leti szo 'ze ednók bilé razpíszane. Dvá dühov-nika szta uprav notri dalá prosnyô za G. Szlá-vecsko i Murszko Szobotsko, za Motvarjaszko szo je nê naiso. Stiri létá szo 'ze tam prosnye i ednoga szo nê imenüvali vö, ka zaká nê, tó szo nyima naznaniti nê vidli za potrébno- Zdá je tá szlúzba znôva razpíszana. Pa bi sze dönok prisztájalo nyim navédanye dati, kak sze tó zavédni mó'zov dosztája, kí pravico má, nyemi je nê potrébno fretati, kró'ziti, kak mácska vrô-csi mocsnik. Mí tak miszlimo, znábiti, ka blô-dimo — ka dvá zroka jeszteta. Te eden je, ka szta evangelicsanszkiva. Szamô od szébe sze razmi, ka baráta za evang. katacheta dönok nemre vö imenüvati? Te drúgi zrok bi mogócsse tó bio, ka szta obá prékmurszkiva szlovena. Tó sze je mogócsse szómniiti z-razpíszanya, gde tó sztojí: „*Prosilci morajo dokázati, da so večí slovenskoga jezika.*“

Gospod Velki 'zupán nevêjo, ka szo prék-murci szlovenye (vend szlovenye Red.) Pa szmo 'ze kelkokrát csúli je szpévati: nasi prékmur-szki bratje! (Bratje szmo, csi kaj proszijo odnász. Red.) Sze zná, ka z-tém g. Velki 'zupán tó scséjo naj sze ev. vere návuk nê v-maternom jeziki vcsí, nego v-tak zvánój kní'zevnoj szlovenscsini, tó je tó v-nyihovom, ali pred nami nerazmetom jeziki.

Goszpon Velki 'Zupán, tó nepride prav vö! Prékmurszka ev. slayoríja, stera vöimenüvanoga katechéta z-cérkevne sztráni vísja oblászt bode, je pôleg evang. vadlúványa fundamenta, steri sze po cêlom szvétí drízí, na ednom gyűlési szkonsala, ka sze vere návuk vu maternom je-ziki má vcsíti. Národa jezik je pa vendszlo-venszki, koga de bôgao zdá katecheta? Cérkev-no oblászt, pod stero verenávuka vcsenyé szlíhsi, ali pa szvetszko, stera tó 'zelé, naj sze vu nez-nanom jeziki vcsí vere návuk?

I k-koncovi mí szmo szlávskoga plemena národ, steroga szo, kak tó radi glászijo od vo-grszkoga járma szorodniki gorioszlóbodíli. Kak je tó tak mogócsse, ka mí szlovenje v-Szloven-szkoj drzávi sze nebi szmeli vu szvojem szlo-venszkom maternom jeziki verenávuka vcsíti i Bogá moliti? Tó bi blá tak ta oszlobodítev?

Nasa dr'áva Jugoszlávia z-vecs národnoshti sztoji. Zaká je szlobodno tim drügim: v-Bácski, v-Banáti, v-Horvatskom, v-Maribori, v-Ljublani 'živôcsim nemcom i vôgrom në szamo verenávuk v-maternom jezíki vcsiti, nego národne solé tüdi dr'zati? Szamo li pri nasz në?

Márni 'zenszek gledalo — i náležni oblok je vszígdar csísati.

* * *

Csednoga csloveka je lehko szpoznati z-toga, nakoliko razmi k-múcsanyi.

* * *

Csi vszákomi v-ocsi povës pravico, szí tá vdaró, kama trbé, ali nalehci sze naszpícis.

* * *

Kém sze víse pozdigávas na 'zítka pôti, tém bole de hladen zrák okôli tébe.

* * *

Tühi protivník je duplinski protivník.

* * *

Nisterni lüdjé szo táksi, kak deca, vu vszákoj mlaki radi bro'zd'zijo.

I.-ve Katalêne ruszoszke caríce 'zítek.

Cslovek bi tak miszlo, ka kákso fabulo csté, csi I.-ve Katalêne ruszoszke caríce 'zítek csté. Rávno zdá je 200 lét, ka je eta csúdnoga 'zítka 'zenszka mrla, stera je z-k diskoga, szíromaskoga sorsa, z-náj nevolnése sztáve, na ruszoszkoga országa trónus, za caríco prisla.

V-Polszkom (Lengyel)-országi sze je narodíla, gde szo nyé roditelje pávri bíli. Vu onom vrémeni je pávra, goszpocsinára 'zítek z-isztinom milüvanya vréden bio. K-zemli prikápcseni, bremen noszécsi bôharje, robszlugi szo bíli goszpodszkoga, zemelszkoga réda 'zivlencov. Niti z-vészi je në szmeo vö idti i kaksté szí je po divjem i necslovecsem djao 'znyim zemelszki goszpôd, në je szmeo szebi bôgsega goszpodára poiszkati, mantrati sze i trpeti je mogao do szmríti. Katalêne ocsa je tüdi ednoga táksega divjáka, neszmile-

noga goszpodára goszpocsinár bio. Në je márao, csi ga na szmrí oszôdíjo, stero bi dôbo, csi bi ga zadrobisali; v-ednoj kmicsnoj nôcsi je pobegno z-famíliov z-vészi. Szrecsno je prék granice prisao v-szôszedni ország v-Litvánio. Z-csízmov je v-bocskore prisao. Od prvêsega tiranusa sze je bár ogno, ali tü je pa eden drügi sztrahsnik csakao na nyega, grozen zgrablívi beteg: pestís. Pred tém betegom szo vu vno'zinaj bē'zali lüdje na zdravêse krajíne, ali vsze je zaman bílô, vujdti szo nyemi në mogli. Katalêne ocsa, mati i dvá brata szo naednôk obete'zali i szpadnoli na porob tomi groznomi betegi. Katalêna je száma jedína osztála vu 3 lét sztaroshti v-ednom práznom zav'rzenom hrámi. Kak dugo je bíla száma, z-koj 'zivêla? je száma në znála. Eden dobroga szrdcá evang. dúhovnik je hodo okôlik po osztávleni prázni hí'zaj, ziszkávajôcsi, csi nega gder kaksega bete'zníka; on sze je nameró na szirôtico osztávleno Katalêno. Z-szebom jo je odneszao i do ednoga csasza je pri tom mílom csloveki 'zivêla.

K-tomi je prisao ednôk na cérkevno vizitáció superintendens (püspek) dopádnola sze nyemi je tá csedna, csrsztva deklícska i z-szebom jo je odpelao. Vu 17 lét sztaroshti sze je jako lêpa devójka osznovála vö z-Katalêne. Eden svédski kapitán jo je polúbo i za 'zeno szí je jo vzéo. Ali komaj, kak szta sze zdalá, ruszoszki vojníci szo nad svédski sereg vdarili, da je té bē'zati prisziljen bio, nigdár je vecs në vido szvoje lêpe 'zené. Potom toga je ruszoszki sereg obszeo ono zemlô. Kalalin sze je povidla ednomi generáli i od szuperintendensa je jo za robszlugojo kúpo szebi. Od toga generála je pa Velki Peter ruszoszki caszar doli kúpo Katalêno. Tak je prisla v-cátov dvor. Isztina, ka zaprva, szamo kak robszlugoja, ali ona je në szamo rêtke lepote, nego tüdi zvônředno csedna i doszta szkúsenya majôcsa 'zenszka bíla. Ednôk je ruszoszki sereg prôti tórkom sô. Vojnyemi je szam cár bio, z-kim je v-tábori 'znyim bíla i Katalêna. Törcci szo zarobili ruszki sereg. Zaman je bíla vsza batrivnoszt, szrdcsnoszt, në szo sze mogli osz-

loboditi. Cár je 'ze tüdi tá lücsó szvoj mecs, tak je 'ze vsze totá, zaman je krvi prelejávanye, drúge pomôcsi nega, morejo sze torkom podati i v-robsztvo szpádnoti. Vszáki je 'ze zgúbo vúpanye, ali nê je tak Katalêna. Na nyé je vzéla, nagúcsala je caszara, oficêre, naj vkúp dájo vsze pêneze, ka májo: zláto, szrebro, drágocso, stero szo szkrivomá odposzlali tórszkomi voji, ka eto veliko vrêdnoszt vsze nyemi dájo szkrivomá, v-míto, csi je odpúszti, tó je tó nihá je da odszkocsijo. Pênež 'zelnost je na gyelino z-csalila voja. Ruszki sereg sze je oszlóbodo i Velki Peter cár szi je za 'zeno vzéo Katalêno, 'zitka oszloboditelkíno. Po nyegovoj szmrti je pa Katalêna posztánola velike Ruszije zmožna vladároja, vszamogôcsa carica. Kak csúдне szo Bože potí!

**Csi sze od vöre do vöre
v dobrom neflíszamo, pre-
ci sze pobúdí v-namí mlács-
noszt. Nê je zadoszta
pravico szamo poszlúhsati,
vszákden jo csiniti trbê.**

Trêznoszt.

Ka je doszégnyeno zabránenjem alkoholne pítvine v Ameriki? 1920. leta v január mészeci szo prinesze Zdrúžene države Szeverne Amerike zákon, z-sterim sze prepovedáva núcanye alkoholne pítvine, stera má vecs kak 50% alkohola v-szebi, potom gda sze je pokazalo kak skodi zdravje cslovôka ino cêloga národa, té zákon je dao naszledívajôcse:

1. Bôgse zdravje. Pomensani szo vszi zroki betegúvanya, tó je izjáva zavaroválni drústev v-1926. leti.

2. Rêseno je jezero jezér lüdi. Preci velko zménsanye vméranye decé.

3. St. presztópkov je zménsano za 37.7% prôti stevilki leta 1910. gda sze je escse píla alkoholna pítvina.

4. St. strofani za volo pijansztva je precí szpadnolo. Szpadnolo je z 500.000.

5. Vméranye za volo pijansztva je z-mén-sano na leto z-3.300. V-1923. je mrló 6.000 menje, kak v-1915.

6. Na vszevucsiliscasj sze pijé prevecs malo, Od sztó szamo v seszti.

7. Vérsztvena sztáva je doszta bogsa od 1920.—1925. l. Vložitelov v-gasse sze je ípovék-salo z-23 milijonmi lüdi: Suma vložnoga kapitála 8.000.000.000 dolarov.

8. Nôvi sztáliscs hramb je vszigdár vecs. Do dnesz sze je narédilo trikrát vecs hí'z, kak pred 1920. letom.

9. Poprêzna sztáva domácsega 'zivlênya je pobôgsaan z-30%-mi.

10. Javna pomôcs. Deca je bôgse oblecse-na i varvana. Domácsa higijena je bôgsa. Pomôcs, stera sze dáva rodbinam za volo rodbin-szkoga pijansztva je zménsano z-50%-tmi.

11. Hrána decé je jako pobôgsana. Mléka sze trosi 2.400.000.000 l. na leto.

12. Tüdi je vékse trosenye cukra, grozdja, zelenjá, szadü i brezalkoholne pítvine.

Na szredíni mészeca decembra v-1927. leti je v Waschingtoni liga prôti krcsmi 4 dnévni kongressz méla. Cêla Szeverna Amerika sze je in-tereszêrêla toga kongressza.

V Londonderry várasí v Nôvoj Skot-szkoi bode téd dní odána zídina temnic, ár je 'ze 12 lét prázna i zapúscsena. Nega 'ze tam 12 lét niednoga híúdobnoga csloveka, koga bi zaprêti trbêlo. Tó szo najbole pripomogle absztinentszke (alkoholne) organizácije.

Na csemér trosijo Bolgarje doszta pênež. V 1926. leti szo szpilí po csloveki 130.3 l. vina, 20.7 l. sôra, ali z recsjôv 4.6 kg. alko-hola. Pôleg toga szo szkádili 3.1 kg. dohána.

V Becsi v Ausztriji je bilô v-1926. leti okôli 35.000 aretêrani (zaprêti) z-policáji, i z-tej vise 20.000 zavolo alkohola, za pijanoszti volo, tó-je vecs kak 65%-tov.

Nájvecs ji je bilô zgrábleni po szobotaj, nájmenye pa po szrêdaj.

Vszi poszlúsdávci znôva grúntane delavszke vizsike sôle v-Becsi szo szami absztinenti (alko-hola nev'zívajo).*)

*) Jugoszlovenszke svêze Trêznosztí eta za objavlenye poszlani napísz z-szrdcá vzememo vu nas Düsevní Liszt i postúvánim csítelom szpoz-nati dámo. Naj sze sirí varvanye alkoholne pít-

vine, stera je tak veliki križ i potega vszê národov i vnôgi hŭdôb blazina, naj sze poravnáva pôť trêznoga 'zivlênya. Bár bi i nas szlovenszki národ naszledŭvao, steroga národen beteg je alkohola 'zivanye, zvônêsnyi ľországov trêzni národov peldo. (Reditel.)

Krisztus naj bode povszédik.

Nej szamo na sztêni v-rámeki vu kêpi,
Nego i globoko v-vasem csísztom szrdci
Povszéd naj bô Krisztus, nej kak pŭsztna vera,
Nego, kak jákoszti 'zítka puna mera! . . .
Rêcs nyegova szvéta k-onim naj tŭ prîde,
Kí escse nevêjo i nyé nepoznaajo,
Ali csi bár jeszte — hamisna, kríva je.

Lŭbézen, trplívoszt, odpŭsztsênye, miloszt,
Naj iscse ete szvét tŭ bo'zanszko vrêdnoszt! . . .
Naj prîde tá Krisztus, gde ga escse nega,
Gde neverjejo v-nyem i tajíjo nyega.
Csi nyegovo vcsenyê vu szrdêcê vzemejo:
Tak poganye tŭdi krsztsanye grátajo.

Vu krotkoj jákoszt,
Vu nyega znanoszti
Ga vadlŭjo brez dvojnoszt;
Ali gde vera obrdî
I szamo Krisztusa imê
Sze gda-te naprê prineszê,
Szamo na odŭrjávanye,
Na drŭgi ospotávanye,
Sze z-lampami vadlŭje on —
Je na meszti kakstê szveklom:
Zaman iscse Krisztusa tam!

* * *

Naj bode Krisztus povszédi,
Kak vodêcsa szvécsa v-kmici;
Brezi nyega sze lŭcsamo,
Kak ládja gonimo.
Ti szrdc globoka lŭbézen
Csi v-mladênce vu'zgê ogen:
Neoszkrŭni mladênce
Ni nedŭ'zno devojko,
Boj csíszta, lejpa! Kak dvê szrdc d'zŭnd'z,
Steri sze pred Bo'zim oltárom
Vu Krisztusa imêni zvêze,
Do grôba szmrti szvéto bode
I prêk toga do vekvekoma
Sze naj lŭdjê i pokolênya

Szpomínajo tak radi 'znyega,
Kak na vretin 'zítka szvoíja.
Naj sze nam dŭsa neoszkrŭni
Krisztus naj bode povszédi!

Vu hi'zaj nasi tihom dômi,
Gde szmo vecskrát tak veszéli,
Z-szkrbjôv i túgov obte'zeni;
Gde ta mati med szmrti mokov
Rodí dête med pogŭbelov;
Gde sze dnesz csŭje veszeljê
Vŭtro de pá tú'zno szrdcê;
Gde sze dnesz csŭje szpêvanye
Ah vŭtro pa szmrtao plakanye;
Gde szíromáci i bogátci
Szo vu vszem glŭhni tálnici:
V-tom dobrom na trêzno 'zivlênye,
Vu hŭdom pa na dŭs trôstanye:
Krisztus naj povszéd tam bode!

Ino sôlo, kama dête
Sze vcsít hodi vsze dobrôte,
Nevedôcs naj napuni
Z-jákosztjov szvéte lŭbézni,
Tam sze tŭdi do vekoma
Szpêva peszem nesztanoma:
„Pŭsz'te k-meni prihájati
Te mulicske, ár je táksi
Krdêlevszto, ország nebeszki.
Naj tam vcsíjo, ka o'zív
I nej ka daví i vmorí
Szamo kríve tŭpe recsí,
Da obhodi pokolênya:
Naj máje tam tŭ Krisztusa!

I vŭnej v-'zítka
Bisztrom vrtéli,
V-groznom vihéri,
Gde prisztójnoszt
Bôgi vdérjajo
I divji grátajo;
I gde vno'zino
Ran vdárimo;
Gda ta pravica, csi
Je szlaba, trpí,
Gde je nepravica
I láda pesznica;
Gde je krŭha
Cêna teski znoŭ
I escse — krv;
Gde — ali trpíjo,
Ali odŭríjo:
Naj csle'ka boj bode prisztójn

I në szramoten

Në tak odären:

Naj bode tam Krisztus tūdi povszédi!

Escse i vu krvnom boji,

Gda nam dom i szlobodscsina

Vu roké oszter mecs dājo

Naj vmārjamo, preprāvlamo

Nej glédavsi skér, szamo cil,

Da vu protivniki tūdi

Csloveka lūbimo,

Brata postūjemo

I vu divjoszt neszpādnemo;

Da za navdūsene vítéze

Nász posztāvi, kí za szvéto

Idee mrēti gotov jeszte,

Toga méhkoga,

Da miloszt obhodi,

Toga trdnoga

I okornoga:

Naj bode tam Krisztus povszedi!

Naj szpādne cslovek kamakoli,

Naj bō szrecsen, ali neszrecsen:

Naj ga poiscse, naj ga náide.

Da ga zmore ino pomore,

Dokcs do groba nepridemo,

Nyega vszigdār vadlūjemo.

I gda nam szlédnya vōra vdāri:

Dūsa nam szvoj sator osztāvi,

Krisztus bojdí i tam znami!

KOZMA ANDOR.

Cérkevne historije opomenitel na március mêszec:

5. Evang. dūhovnikov pozāvanye v-Po'zony pred szodni sztolec 1674. — 6. Luther z-Wartburga nazájpride vu Wittenberg 1522; Bodelschwingh Frigyes* 1831. — 7. Angluskoga i zvōnēsnyega tūváristva za biblije zgrūntanye 1804. — 8. Tázbrisenýe spanyolszke inkvizicije 1820. — 12. Gerhardť Pavel* 1607. — 18. Terplan Sándor† 1858. — 19. Livingstone David* 1813. — 21. Bach Sebestyén* 1685. — 22. Francke Ágost Herman* 1663; Pius pápa v-Becs prisao, naj II. Jo'zefa na nazáj vétje zéme potrplivoszti zrendelűvanya i drūgi cérkevni zrendelűvany 1782. — 24. Ruyter Mihály* 1607. — 28. Comenius Amos Janos* 1592.

Rázloczni máli glászi.

Radoszti glász. „Ár szem gvűsen, ka ni szmrť, ni 'zítek, ni angelje, ni poglavnícke, ni zmo'znoszti, ni zdánya, ni prísesztna, ni viszlina, ni globocsína, ni niksa drūga sztvār nemre nász odlōcsiti od Bo'ze lūbéznoszti, stera je vu Krisztusi Jezusi Goszpodni nasem.“ (Riml. 8, 38 – 39.)

Pohvalno priznanje. Od g. Velikega župana mariborske oblasti so vzeli glavni reditel Dűševnega Lista nasledűjoče pismo. Gospod Pastor! Izrekam Vam svoje pohvalno priznanje in zahvalo za Vaše uspešno sodelovanje pri prireditvi in razvoju gospodinjskega tečaja v Pucincih. — Ob tej priliki smatram za svojo dolžnost spomniti se Vaše blagopokojne gospe soproge, kateri gre v prvem redu zasluga, da je bil ustanovljen in s tako lepim uspehom dovršen gospodinjski tečaj v Pucincih. S svojim ustrejnim, smotrenim in ne-sebičnim delom, posvečenim razmahu umnega gospodarstva in vzornega gospodinjstva, si je postavila pokojnica trajen spomenik v srcih prebivalstva. Naj Vam bo, spoštovani g. pastor, to priznanje za skramno uteho v bridkih dnevih njene prerane smrti. Velki župan: Dr. Schaubach.

'Zalűvanya glászi. Veliki vdárec je doszégno Morgenthaller Franc dűhovnika, 'zinata podpredszedalka: febr. 14. sze je vu vecsno domovino zaszelila nyihova tűvárisica, csvetéro decé lűbléna mati, sztaroszti szvoje 44. leti. — Febr. 29. szo sze po vecs létnom prevelikom trplénýi k-szvojemi vísesnyemi Pasztéri povrnoli May Frigyes vpok. dűhovnik i sinyōr v Celji. Pokonyák szo z-betěznm tēlom, ali z-mocsnov idealnov dűsov vu nepoménkanom deli zbojűvali te dober boj, vu blagoszlovaj bogatoga 'zítka be'zāj dokoncsali. Na keliko szo lűbili Goszpodna i nyegovo cérkev, kre toga nájbole szvedocsi tō, ka szvojiva dvá velike znánoszti, vrēliva, delavniva szinā szo poszlali za szebom za delavca vu Goszpodnove gorice. — Márca 2. szmo pascslivi, szkrbni, pobo'zni roditelov strtoga szina, Kocsar Jo'zefa szprevodili vu mīra vrt v Kupsinci, za kim szo nyegovi roditelje, liki pobrána rozga osztali. Csernelavszki moski khorus je placsne peszmi szpēvao, sztrukovszka banda je genlűve turobne khorale iglala, szobotski i puconszki dűhovnik szta dr'zala szlobōda govore. Nepozábłene nam osztánejo one nevkleknyeno vero szvedocsécse recsi, stera szmo szlűhsali od te tűzne materé. I kak je z-'zaloszti

zhájalo nájevcs blagoszlova, tak z-eti túzni rodítelov szrdca bolezen dobrocsinênya právi d'žund'z szprávi naprê na blagoszlov nasoj cêrkvi, na vécse szpomín toj od decé oropanoj familiji. Og-vüsani szmo, ka li vu dopunenyi toga szvojega nakanênya dobjó ti 'zalosztai sztarisje tó drágo tróstante i obcsütênye: nê szva 'zivela zobszton!

Sinyorije predszeníksztva odebêranye. Gmâne nase sinyorije szo dojdalê szvoje vôtume na sinyôra ino sinyorije inspektora. Vôtome je na tó vöposzlána nazavüpnoszt márcia 7. odprla. Na sinyorije inspektora csészti je 9 cêrkveni obcsin pravdêno valáni 18 votumov na Benko Józsefa dotêsnýega inspektora dâno; na sinyôra csészti je pravdêno valáni z-18 votumov 10 na Kováts Stefan dotêsnýega sinyora, 6 na Luthár Ádám puconszko-ga-, 2 votuma pa na Siftár Károly bodonszko-ga dühovnika dâno.

Cêrkevne krajíne szpráviscse je dr'žáno jan. 31. v-Beogrâdi pod predszeníksztvom Dr. Popp Filipa püspék-adminisztrátora i Dr. Roth Vilmosa krajiaszko-ga inspektora. Na tom szpráviscsi je z-Prêkmurja niscse nê mogao taovzêti, z-tála za volo velike dalecsíne, i zímsszko-ga cáta, z-tála za volo puconszko-ga dühovnika protêcse katasztrofe. Po zvrstívi rázlecsni oszobni szprememb szo Dr. Popp Filip püspék-adminisztrator naprêdali szvoje z-vnôgov lübéznosztjov i dűsnávêsztosztjov vküpeposztávleno létno presztrano naznanenye z-1927. leta. Dobro je szpadnolicsüti z-naznenenya, ka 19 teologusov mámo na zvönsszki orszagov vizíki soláj, tak sze nam nebode trbelo sztarati za volo dopunenya dühovniski prazni mészti. Na szpráviscsi je szkoncsano, ka sze vödájó enotne verénávucsne kníge za ljúdszke sole, ka sze nasztávi S. H. S. králevcsine Gusztáv Adolfa drűstvo, nadale dühovnikov i kántorvucsítelov drűstvo. Na tek. let oje vu zídanya prograam vzêto v-Beogrâdi i v-Novomsadi farofa, v-Zemuni pa cêrkvi zídanye. Tú zamerkamó, ka sze vendar le'zi dobí zacsaszno primerno sztanovanye za dühovnika v-Beogrâdi i v-Novomsadi, líki v-Gor. Szlávecsi, gde edno szamérno szobico má dühovnik sa sztanovanye szvojój drűzini i iszto za písárno túdi. I eta szrmaska fara rávno zdâ zida z-vnôgimi 'zmécsavami cêrkev. Ali gda i kak bode pa mogócsa farof zidati? Zato bi potrebnó bilo szí miszliti na periferije túdi, nê szamo na centrumê!

Bacskaiszka sinyoríja szí je Jahn Jakoba, krajinszko-ga zapernika, zvolila vu herb Wack Petra za nòvoga sinyôra. Bo'zi obílen blagoszlov

'zelêmo nòvomi sinyori k-nyegovomi deli vu toj nasoj nájevcsój sinyoríji.

Domanjsovszka fara zácsa na pôt réda i o'zivilênja sztôpati. Szvojemi kántori je 15 keblor dráginszko-ga pridánja zagvüsala. Na szprotolêtje renoválívatí bode dála farof i grájke vsze nòve dá goriposztavíti. Na biblinszkoj nedeli je 70 Din. offertoriuma prislo vküpe na stampai fond.

Instalácija. Na posztno prvo nedelo, febr. 26.-ga szo szpelani vu szvoje csészti domajnsevszki nòvi dühovnik, Hári Lipót po Kováts Stefan sinyôri. Szôszedni far dühovnicke szo túdi nazôcsi bíli pri instalácíji. Od tekája ôszvetka szmo od níkoga nê dôbili podrobñesega naznanenya, zato z-nase sztráni szamo tó 'zelemo nasemi vrêlomi délapomagácsi, naj jí fare vszê kotríg vüpa-zen pripomága na to, da búdíjo csütênye za cêrkevno obcsinsztvo i na vszê presztoraí cêrkevno-ga 'zitka z-radosztjov delajo! 'Zmetno i podgovorno pozványe nyihovo bojdi nyim pametnica, da sze znájó ogíbati vszákeféle szirênszki pészem i jedíno Krisztusove cêrkvi dugovánje naprepomágajo. Goszpôd cêrkvi nyim [naj podelí k-tomi dühovno i telovno môcs!

Krí'zevszka fara szí je túdi zebrála 'zé ednók inspektora. Pri odpéranyi na sinyoríje predszeníksztvo dojdáni vôtumov szmo csteli med podpiszaními Krí'zevszke fare vôtuma Czár Sándora imé, líki fárnoga inspektora. Tak Krí'zevszka fara k-koncovi túdi má inspektora. Znâ bídti od szvojega gorisztojenya mao zdâ prvoga inspektora?! Nevêmo rávno, gda szí je zebrála krí'zevszka fara szvojega vezdásnyega inspektora i po kom i gda szo szpelani té vu szvoje csészti?! Ali vszegavêcs sze radűjemo nad tém, ka zdâ 'ze v krí'zevszkoj fari túdi mámo inspektora i escse vu obcsno postűvanoga i lűblenoga Czár Sándora, dankovszko-ga poszesztnika i mlínara oszobi, kí szo pred nísterními létmi etomi liszti túdi vecs naprêplacsníkov szpravíli. Bárbí poetomtoga, 'zé z-uradne du'znosztí, vu príjêtnom i nepríjêtnom cajti, na gmánszki gyűlêsaí i vu privátai prílikaj, búdíli tamosnye fárníke na podpéranye nasega evangelicsanszko-ga stampa. Ár szamo tak sze bode krepíla nasa cêrkev notrí, naj potom mocsna bode vó túdi. Rádi bí sze vüpali, ka nòvi inspektor na nyí zavűpani talentom bodo vrêlo obracsali nasoj cêrkvi na blagoszlov, szamomi szebí pa na dühovno blá'zensztvo!

Zvonov szprávlanye povszédik. Gda vsze nase mocsí moremo koncentrírati na v Gor.

Szlavecsi gorécs potřeбно cěrkvi i farof zídanye; gda szo té fare nabéravci nédávno znóvics prehodili nase obcsine; gda nasz escse na Diacskom Dómi dúg tézi; gda je preveliko zmenkanye penez pri nasem lüdsztvi, zdâ szí scsėjo adriancsarje (Petrovszka fara) i otovcsarje (krízevszka fara) zvoníke i zvoné szpraviti. Vszegavécs sze radújemo nad etaksov vrlélosztjov, niti bi nē meli nikaj proti nyihovom lépom nakanēnyi tecsasz, dokacs je z-szvoje laszne mócsi morejo vödopri-neszti. Ali csi szo tō nemogōcsi, té naj csákajo edno malo, dokacs ta véksa fontosnēsa dugóvanya dokoncsamo. Veditelsztvo sinyoríje bi moglo regulérati nabéranya i nebi szmelo dopüsztití nase lüdsztvo prevedno mantrati, ár nazádnye sztrúna, csi jo doszta ftegújejo, zná pocsiti. Itak poszvetovnoj bojni vecs zvonov mocsen glász sze csúje tüdi na goricskom, liki prle. Jeli pa jeszte tüdi vecs pobo'znoszti tam od toga mar? Jeli pôleg doszta nōvi zvonov je tüdi nasztano nōvi zitek, mocsni, csiszti evangelicsanszki karakterov zitek? Dokacs zalosztno szkoznújemo, ka Düsevnoga Liszta glász, — steri sze pa dale zoni, liki goricski zvonov sterogakeli glász — tam tá gori ji malo csúje, tecsasz szmo nagibni to vervati, ka bole za volo zvōēcsnye précimbe, liki za volo znotrēnyega zítka ponovlenya zvone potre- bújeko i bi angyel dnesz tüdi od vnōgi lehko pís- szao: *imé más, ka zivés i mrtev szí* (Ozn. 3, 1.) Na toga szpoznanye bi mogli pridti, ka eden mocsen stamp vecs zná haszniti Bo'zemi krá- levsztvi, liki sztō zvonōv!

Gíbane verníkov v-Puconszkoj fari v-1927. leti. Nārōdilo sze je 90 decé; med tēmi je 50 mó'zkoğa szpōla, 40 pa zenszkoğa szpōla. Mrlō ji je 105; med tēmi je 51 mó'zkoğa szpōla, 54 pa zenszkoğa szpōla. Rojencov, doticsno vōpre- minōcsi je szpadnolo na poszebne fárne obcsine: Puconci 9:6, Andrēci 7:10, Bokracsi 2:5, Brezov- ci 3:2, Dolina 2:6, Gorica 5:11; Kranci 0:1; Le- merje 5:8; Markisavci 3:3; Moscsanci 11:9, Pe- csarovci 5:5, Predanovei 3:5, Pu'zavci 8:6, Szebe- borci 6:12, Salamenci 7:7, Vanecsa 8:7, Polana 6:2. Zdalō sze 49 párov. Pri konfirmácii je bilō 71, med tēmi 33 pojbov i 38 deklin.

Puconszka fara je febr. 26-ga mēla szvo- je racsunszko szpráviscse. Pred dnévnim redové- kom szo sze Kühár Štefan inspektor z-prebránimi recsmi szpōmenoli z-onoga prevelikoga zgübics- ka, steri je faro i nyé dühovnika z-vōpreminēnyem nyegove lübléne tūvárisice doszégno, stera szí je

kak példaszta fararca i verna vucsitelica nepre- menlivo zaszlú'zenoszti szprávilá. Szpráviscse je za znamēnye szvoje zahválnoszti i postúvanya z- nēmim gorisztanenyom aldúvalo nyé szpōmenki i zaszlú'zenoszti nyéne je szkoncsalo vu protokol zamerkati. Potom szo dühovnik naprédáli szvoje naznanēnye od prem. leta, szpōmenovsi sze zav- szē presztorov fárnoga zítka. 1927. leta je fara notrijemánya mēla 51,131.34 Din., vödávanya 48,622.05 Din. Z-szamovolni dárov je notriprislo od 416 daritelov 10,797.50 Din., 120 falátov szvécs na oltár i 144 falátov v-poszvetvsnyeke. V- hranilnici (sparkaszi) i na bojszskom poszozili má fara 29,447.15 Din. Solszkoğa notrijemánya je bilo 13,432.20 Din., vödávanya pa 13,429.48 Din. — Po odobrenyi letosnyega predacsuna je szprá- viscse na porácsanye inspektora szkoncsalo, ka szvojega dühovnika ob toj prilíki, ka 15 lét glá- szijo vu fari z-velikov vernosztljov Bo'zo récz i delejo nászhajno, za znamēnye szvoje zahválnosz- ti i prestímanya z-ednov reverendov obdarúje.

Evangelizác'ja-kathekizác'ija. Vu pu- conszkoj fari v etom posztinom csaszi tjedenszko ednōk sze dr'zijo ráne pobo'znoszti; po nedelaj popoldnévi pa kathekizác'ije, pri steri solszka de- ca tüdi popevlejo i deklamálivajo. Do etigamao szo deklamálivale: Gref Julia, Franko Karolina, Kühár Vilma, Skrílec Mária, Luthár Irma, Gori- csan Gizela, Andrēcs Terezia, Savel Krisztina, Mikola Fáni, Cipott Gizela i Savel Ilonka. Takse kathekizác'ije bodo do konca solszkoğa leta, v- jeszén pa do novembra. Nasa cěrkév more de- lati za mladézen, szamo tak sze szmēmo vüpati, ka tá tüdi bodo delala za nase cěrkév.

Amerikanszka lutheranszka cěrkév je prem. leto europszkim cěrkvam vszevküp 30,777 dolárov darúvala. Na tekōcse leto pa 60,000 dolárov podpore namēni poszlati. Na zvünēsnye misszije cile je prem. leto 46,413 dol. i 16 cen- tov darúvala, v letosnyi predacsun je pa 36,621 doll. 34 centot vzela gori.

Z-Rim. katholicsanszke cěrkvi je lánszko leto vōsztōpilo vu Becsi 32,000 oszeb.

Ta prva obcsina. Stera? Kupsinszka v Szobotskoj fari. V-kom táli je prva? V-tom, ka vu nyej nega evang. híze, stera nebi vdáblala Düsevnoga Liszta. Nē je nam potřeбно niti prá- viti, kak nasz vezeli táksa vréloszt i zelnoszti za dühovnim obogatēnyem Kupsinszki evangeli- csánov! Li dr'zte, ka máte, da-bodete szteber vu cěrkvi nasoj! (Ozn. 3, 11—12).

Bethlehem. Novák János krízevszki roják szo razsirjávali z-valikov lübéznostjov i vrélosztjov nas kalendari. Za vnóge szvoje trúde szo në 'zeleli niksega nájema szebi. Escse postafno od pénez szo z-szvoje 'zebke plácsali. Radúvali szo sze, ka szo lehko edno szlúzbo vcsínoli nasoj cérkvi! Ovo taksa je ta cérkev lübécsa plemenita dűsa! Globoka hvála Nyim!

Na gosztűvanyi Fliszar Stefana i Kukoja Ilone v Salamenci t. l. febr. 20. szo Kumin Jožef kurator vűppobrali med dobrovolnim iszvatmi 110 Din. na Diacski Dom. Topla hvála za té lěpi szpomin z-gosztűvanya!

Puconci. Nasa solszka mladézen je febr. 21. lěpo protialkoholno szkiopticsno naprédávanye mēla, stero szta g. Dr. Glančnik i g. prof. Pavlics dr'zala. Dr. Glancsni szo lepo opisali toga nájvéksega i najhűsega csloveskoga neprijátela, alkohola, ki tēlo i dűso enáko vmárja. Povedali szo nam, ka szamo v mariborszkoi i ljubljanszkoi oblászti lětno vise 300 milijonov Din. sztecsé po gutáj. Zaisztino cifraszto idemo na nikoi pri cifraszti peszmaj, kakti „Zdaj pa bratci pijmo ga . . .“ ali „Kiklico prodála bom, za szladko vince dála bom . . .“ G. profesor szo nam pokázali Pisteka, steromi ocsa pijánec dáva prvo kupico: „Li pij Pistek pil, ka bos bole mocsen!“ Pistek sze je navado piti, szlabo sze je vcsjo, lbetězszti je bio i vszigdár je hodo v I. zlócs. Ocsa je pa po gosztılınaj gucsio, ka nyegov Pistek záto hodi vszigdár v I. klász, ka szta szı praj z skolnikom në »zráven.« Pokázali szo nam pa lěpo, zdravo, kak ro'za rdécsio Miciko, ki rada mlěko pijé, opojnih pijacs pa niti viditi nemre, vu sōli sze pa nájbole vcsf. Esce doszta lěpi kěpov szmo vidli, stero szo esce lepse recsf g. profeszora szprevájale.

Sálovci. Nasa evang. sōla szı escse letosz szprávi nōve solszke klopí. Tō de gvűsno za nász vékse napréděnye znamenűvalo, kak pa kákši »odri«, sterih koncni cio je od vzgájanya stráni: »Mnogo veszeljácsiti i malo delati.«

Rankovci. Radi bi znali, po kaksem § scsé nász nas 'zupán prisziliti, ka bi mogli mi evangelicsani dacso placšuvati na tisinszko r. kath. solo?

Dári na dijaski dom. Z-Konyicsa Filo Peter z-tűváriscov 10 Din., z-Salamenec Fliszár Stevan z-tűváriscov 30 Din., Gorcsán Károly

Polana 20 Din., z-Gederovec Szapács Zoltán 50 Din., z-Predanovec Szecskó Kálmán 50 Din., z-Lemerja Bencsecs Árpád 20 Din., z-M. Szobote Kűzmics Jóžef 10 Din., z-Gradisca Fliszár Stevan 15 kg. hajdinszke mele, 10 kg. dróvnoga psena, stero je do etiga mao në biló kvitěrano i zdá sze vőpoprávi. Z-Szobote Kredítne Zadruga ravniteljsztvo 500 Din., z-Pertocsa g. Obál Jenő dvá pinta tikv. olija, z-Csrnec Augustin Stevan 10 Din., z-Vescsice Vitéz Stevan 10 Din., z-Pu'zavec Berke Kálmán 20 Din., z-Gornyi Petrővec: Sebjanics György 10 Din., z-Szobote Siftár Lajos 500 Din., Dr. Sőmenova, Dobraica, Kardosica i Jarnevicsoja goszpé fasenszke fanke; Hahn Izidor tiszkarár M. Sobota 92 Din., z-Tesanovec Paucsics Franc, Lipics Vince, Fliszár Jožef, Bencik Jóžef, Szocsics Rudolf, Siftár János i Pécsok Iván 5—5 Din.

Dolnya Lendavsška gmajna je febr. 12. na sexagezime nedelo popoldnévi z-naszledűvajőcsim programmom verszki zvecsarek dr'zala: 1. Od biblie razsirjávanya drűztva zacsetka i opravic je naprédávanye dr'zao Skalics Sándor dűhovnik. 2. Szvéti Bo'zi evangeliom (píszao Szász K. pűspek) je deklamálivala Ments Pirika osznovne sōle II. razréda ucenka. 3. Szamo ti krepki noszijo težke kríze (píszao Skalics S.) deklamálivao Kovács Ferenc trgővszki pomocsnik. 4. »Trdi gráj« máli román (píszala Kesztűsiova Balogh M.) Gori je csteo Rőzsai Lajos. 5. Csti Bo'zi szv. evangeliom. (Píszao Sántha Károly.) Deklamálivala Rőzsai Irénka. Molitvárnica sze je napunila. Tál je vzelő doszta drűge vere poszlűhsávcov tűdi. Offertoriuma dohotek je na překműrszki evang. stampov fond dáni 50 dinárov. Z-szrdcá pozdrávamo D. Lendavsške mále, ali vu verszki delaj tak velke gmajnare, ki sze vu dűhovni opravica i vu dűhovnom podigávanyi tak lepő vrsenijo i drűgim na naszledűvanye tak lěpo pėldo ká'zejo. Trőstamo sze, ka etakse dobre glászi za krátki csasz pá bodemo od nyh csűli. Li naprě!

Szamovolni dáll na goridr'zanye i razsirjávanye Dűsevnoga Liszta: Skalics Sándor dűhovnik D. Lendava 30, Malacsics Miklós M. Sobota 10, Kűhar Jóžef glav. kur. Tesanovci 10, Dr. Stefan Vucsak okr. zdravnik M. Sobota 40, Kűhar Matyas (Lukats) Puconci 5, Santavec Stefan Pecsarovci 5, Skalics D'zō vucsitel Morávci 24, Rituper Jóžef Tesanovci 5, ml. Vljaj Stefan Lemerje 5 Din. Radi bi nadaljávali! Szrdcsna hvála!